

Arrest

nr. 309 085 van 28 juni 2024
in de zaak RvV X / XI

Inzake: **X**

Gekozen woonplaats: **X**

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 5 januari 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 12 december 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 16 januari 2024 met refertenummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 19 maart 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 april 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van advocaat E. DARESHOURI, die *loco* advocaat L. KAKIESE verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen België op 11 juli 2021 binnenkwam, diende op 15 juli 2021 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Verzoekers vingerafdrukken werden afgenomen op 3 januari 2016 in Italië en op 23 juni 2016 in Duitsland (Eurodac). Op 6 september 2021 werd de beslissing genomen tot weigering van verblijf met bevel om het Belgische grondgebied te verlaten daar Duitsland verantwoordelijk werd geacht voor de behandeling van zijn verzoek om internationale bescherming.

1.3. Op 12 december 2023 nam de commissaris-generaal een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.
Deze beslissing, die verzoeker bij aangetekende brief van 13 december 2023 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

Uw persoonlijk onderhoud met een medewerker van het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (verder CGVS) in het kader van uw verzoek om internationale bescherming vond plaats op 17 augustus 2023 van 09.45 uur tot 11.55 uur op de zetel van het CGVS. Het persoonlijk onderhoud werd rechtstreeks in het Engels gevoerd. Uw advocaat Jean-Robert Kakiese Lowambuy was gedurende het gehele persoonlijk onderhoud aanwezig.

A. Feitenrelaas

U verklaart de Nigeriaanse nationaliteit te bezitten. U behoort tot de etnische groep Esan en bent praktiserend christen. U werd op [...] maart 1987 geboren in Benin City. U groeide op in Uromi, waar u met uw ouders woonde. In 2000 overleden uw ouders, broer I. en zus F. in een auto-ongeluk. U verhuisde in 2005 naar Benin City om bij uw oom M.S., zijn vrouw E. en hun kinderen O en F. te gaan wonen.

Op 1 januari 2014 vertelde uw neef O. dat hij lid was van de Aye confraternity. Hij zei u dat u zelf lid moest worden omdat u in het huis van zijn vader woonde, anders zou hij u vermoorden. U legde hierna aan uw oom uit wat er gebeurd was. Uw oom bevestigde de uitspraken van uw neef. U zou lid moeten worden van de Aye confraternity omdat u in zijn huis woonde, anders zou hij u vermoorden. U weigerde. Op 10 juli 2014 werd u een tweede keer bedreigd door uw neef. Hij zei u opnieuw dat u lid moest worden van de Aye confraternity omdat u in het huis van zijn vader woonde. Uw oom zei u hetzelfde. De derde keer dat u werd bedreigd zeiden uw neef en uw oom opnieuw hetzelfde. U zou moeten toetreden tot de Aye confraternity, anders zou u worden vermoord. Dit gebeurde in december van 2014.

U verliet Nigeria in oktober van 2015 samen met uw vriend M. U reisde naar Libië, waar u twee maanden verbleef. Hierna reisde u naar Italië. Op 3 januari 2016 deed u in Italië een verzoek om internationale bescherming. Uw verzoek werd geweigerd. Na drie maanden reisde u verder naar Duitsland, waar u op 23 juni 2016 een verzoek om internationale bescherming indiende. Uw verzoek werd opnieuw geweigerd. In 2021 reisde u naar België. Op 15 juli 2021 verzocht u de Belgische staat om internationale bescherming.

U legde geen documenten neer ter ondersteuning van uw verzoek.

Conform artikel 57/5quater van de Vreemdelingenwet werd een kopie van de notities van het persoonlijk onderhoud op 16 november 2023 aangetekend aan u verzonden.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen een ‘gegronde vrees voor vervolging’, zoals bedoeld in de Conventie van Genève, of een ‘reëel risico op het lijden van ernstige schade’, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, niet aannemelijk heeft gemaakt.

Er dient te worden vastgesteld dat de geloofwaardigheid van uw asielrelaas op fundamentele wijze ondermijnd wordt door tegenstrijdigheden die werden vastgesteld tussen uw verklaringen tijdens uw asielprocedure in Duitsland en uw asielrelaas in België (Duitse asioldossier toegevoegd aan administratief dossier). Zo verklaarde u aanvankelijk in Duitsland dat u Nigeria verliet omwille van familiale problemen. Nadat uw familie omkwam in een auto-ongeluk beschuldigde uw oom – die in het dorp woonde waar u vandaan komt – u van de dood van uw familie. U zou volgens hem uw familie hebben vermoord met magie. In 2005 werd u hierdoor uit uw dorp gezet en vluchtte u naar Benin City.

U mocht niet terugkeren naar uw dorp. In 2015 kreeg u hieromtrent een dreigtelefoon. Hij ging na deze telefoon naar de politie. In Duitsland verklaart u dat u omwille van deze reden vreest te worden vermoord. Wanneer er u wordt gevraagd waarom u in Duitsland een volledig ander relaas aflegde repliceert u met: ‘Ik moest eigenlijk dit verhaal vertellen, maar mijn advocaat zei me dat het niet binnen de conventie viel’ (NPO dd. 17.08.2023, p. 17). Dit is echter geen afdoende verklaring voor het feit dat vrijwel alle details in uw relaas in uit Duitsland verschillen met uw asielrelaas in België. Gelet op bovenstaande tegenstrijdigheden, die

betrekking hebben op essentiële elementen van uw asielrelaas, kan er geen enkel geloof meer worden gehecht aan de door u aangehaalde problemen in uw land van herkomst.

Voorts dient te worden opgemerkt dat uw verklaringen dermate vaag zijn dat aan uw asielmotieven geen enkel geloof meer kan worden gehecht. U verklaart dat op 1 januari 2014 uw neef O. u vertelde dat hij lid was van de Aye confraternity. Uw neef zei u ook dat u zelf lid moest worden omdat u in het huis van zijn vader woonde. Indien u weigerde ging hij u vermoorden. Nadat uw neef deze bedreiging maakte stapte u naar uw oom. U vertelde uw oom wat er was gebeurd. Hij reageerde hierop door de uitspraken van uw neef te bevestigen. Ook uw oom zei u dat u lid moest worden anders kon u niet in zijn huis wonen. Hij voegde hieraan toe dat hij u zou vermoorden indien u nee zei (NPO dd. 17.08.2023, p. 12). Uw oom en zijn zoon bedreigden u voor een tweede maal op 10 juli 2014. Uw neef kwam naar u met een vriend en zei u opnieuw dat u lid moest worden van de Aye confraternity omdat u onder zijn vaders dak woonde. U stapte hierna opnieuw naar uw oom en vertelde wat er was gebeurd. Uw oom bedreigde u op dezelfde manier als uw neef (NPO dd. 17.08.2023, p. 14). Uw neef en oom bedreigden u voor een derde keer in december van 2014. Volgens uw verklaringen gebeurde er juist hetzelfde als op 1 januari en 10 juli (NPO dd. 17.08.2023, p. 14). Ondanks de wederkerende bedreigingen bleef u in het huis van uw oom wonen en ging u op een normale manier met uw neef en oom om. U sprak hen op regelmatige basis en deed uw gewone werk in huis. Uw neef en oom gaven u geen termijn om een definitief antwoord door te geven omtrent het lidmaatschap bij Aye alvorens zij effectief zouden overgaan met u te vermoorden. U verbleef dan ook nog tot en met oktober 2015 vooraleer u het huis verliet en het land ontvluchtte (NPO dd. 17.08.2023 p. 12-13). Uw verklaringen lijken weinig plausibel. Uw familie bedreigt u met de dood maar u blijft nog anderhalf jaar in hetzelfde huis wonen. Hierbij kan nog worden toegevoegd dat u enerzijds blijft verklaren dat uw oom en neef u blijven dwingen om lid te worden van de Aye confraternity 'omdat u in het huis van uw oom woont'. U zou uw problemen simpelweg kunnen oplossen door te verhuizen. Anderzijds verklaart u dat uw neef en oom u zouden vermoorden indien u niet zou toetreden tot de sekte. Wanneer er wordt gevraagd waarom uw oom zei dat u het huis moest verlaten aangezien hij u toch sowieso zou vermoorden repliceert u met: 'Omdat ik lid moest worden'. Vervolgens wordt er nogmaals gevraagd waarom u het huis uit moest aangezien ze u toch zouden vermoorden. U repliceert met: 'Hij zei het uit kwaadheid. Zelfs als ik het huis zou verlaten zouden ze me misschien vermoorden. Als ik geen lid zou worden zou ik iemand het geheim vertellen misschien.' Uw verklaringen omtrent de bedreigingen en het feit dat u nog anderhalf jaar in hetzelfde huis bleef wonen als de bedreigers zijn uiterst vaag en weinig plausibel. Er kan dan ook geen geloof worden gehecht aan uw voorgehouden vrees om vermoord te worden omwille van de weigering toe te treden tot de Aye confraternity.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomende geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie EASO Nigeria Security Situation van juni 2021 <https://euaa.europa.eu/publications/coi-report-nigeria-security-situation-v11-june-2021> en de EASO Country Guidance Note: Nigeria van oktober 2021 <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidancenigeria-october-2021>) blijkt dat op het Nigeriaanse grondgebied op verschillende plekken en in verschillende staten conflicten plaatsvinden van diverse aard en waarin diverse actoren een rol spelen : Islamitische groeperingen, waaronder Boko Haram en splintergroeperingen zoals Jama'at Ahl as-Sunnah lid-Da'wah wa'l-Jihad (JAS), Ansura, Islamic State West Africa Province (ISWAP) en Bakura die actief zijn in het noordoosten; conflicten in het noordwesten waarbij groepen herders, burgerwachten, criminele bendes, alsook Islamitische groeperingen betrokken zijn; etnisch geweld tussen de gemeenschappen van nomadische veehouders en landbouwers in het noordwesten en vanuit de Middle Belt naar het zuiden; militante acties in de Nigerdelta; en separatistische Biafra-agitatie in het zuidoosten. Het onderscheid tussen criminele gewapende groepen, bendes, bandieten, gemeenschapsmilities, herders en boeren en burgerwachten is niet altijd duidelijk. De grenzen tussen deze groepen vervagen steeds meer.

Uit deze informatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van deze conflicten in Nigeria regionaal erg verschillend is.

De gehanteerde informatie stelt dat er in Nigeria geen deelstaten zijn waar de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken deelstaat louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

In een aantal deelstaten zoals Borno, Adamawa, Yobe, Kaduna, Katsina, Zamfara en Benue, vindt willekeurig geweld plaats, al dan niet op grote schaal, maar de "loutere aanwezigheid" in deze deelstaten is ontoereikend om een reëel risico te lopen slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

De overige 29 deelstaten en het federale hoofdstedelijke gebied Abuja zijn regio's waar er zich weliswaar veiligheidsincidenten van diverse aard kunnen voordoen en waarin diverse actoren kunnen betrokken zijn maar waar in het algemeen geen reëel risico bestaat dat een burger wordt getroffen in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de deelstaat Edo actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in de deelstaat Edo aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet. U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

Op basis van artikel 57/5quater van de vreemdelingen werd u de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud. Er werden echter geen opmerkingen ontvangen waardoor u wordt geacht in te stemmen met de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud.

Uit dit alles blijkt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u uw land van oorsprong heeft verlaten uit een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of dat u bij een eventuele terugkeer een reëel risico op het lijden van ernstige schade zou lopen, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. De rechtspleging

De commissaris-generaal is niet ter terechtzitting verschenen of er vertegenwoordigd.

Artikel 39/59, § 2, van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

"Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf."

Artikel 39/59, § 2, van de Vreemdelingenwet vermeldt niet de inwilliging van het beroep als sanctie voor de afwezigheid van de verwerende partij op de terechtzitting van de Raad. De Raad is op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting niet verplicht het beroep gegrond te verklaren en aldus verzoeker te erkennen als vluchteling of de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt de bepaling een omkering van de bewijslast in.

Deze bepaling heeft wel tot gevolg dat de eventuele excepties en het verweer ten gronde in een nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dienen te worden beantwoord (RvS 13 mei 2014, nr. 227 364; RvS 13 mei 2014, nr. 227 365; RvS 29 oktober 2014, nr. 10 890 (c); RvS 9 maart 2016, nr. 11 839 (c)).

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1.1. Verzoeker voert een schending aan van artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen.

Verzoeker betoogt als volgt:

"Overwegende dat de bestreden beschikking is gebaseerd op het feit dat er tegenstrijdigheden bestaan tussen de verklaringen die verzoekster tegenover de Duitse autoriteiten heeft afgelegd en de verklaringen die zij in België tegenover het CGVS heeft afgelegd.

Overwegende :

Verzoeker verklaarde dat het relaas dat hij aan de Duitse autoriteiten had gegeven, hem was gedictieerd door zijn advocaat, die van mening was dat de feitelijke feiten die verzoeker hem had meegedeeld, niet relevant waren voor de toepassing van het Verdrag van Genève.

Hij legde daarom aan de wederpartij uit dat hem was gevraagd de Duitse autoriteiten een verklaring te geven die geen verband hield met zijn verhaal.

Overwegende dat de wederpartij deze uitleg van de eiser niet heeft betwist en dus heeft toegegeven dat de eiser in zekere zin was afgepoeierd door een derde die zijn advocaat was, d.w.z. de enige persoon die hem de bijstand en het verhaal kon bieden die essentieel zijn voor een asielzoeker die aankomt in een land dat hij niet kent en waarvan hij de taal niet spreekt.

Overwegende dat de wederpartij in een dergelijke context heeft geoordeeld dat er sprake was van een flagrante tegenstrijdigheid in de boekhouding van verzoekster, die verzoekster niet heeft betwist...

De wederpartij heeft echter niet uitgelegd waarom zij van mening was dat zij geen geloof kon hechten aan het ware relaas van de verzoeker.

Overwegende dat de verklaring van verzoekster van het probleem van tegenspraak plausibel is en niet door de wederpartij is betwist.

Daaruit volgde automatisch dat het spontané relaas dat verzoeker aan de Belgische autoriteiten had gegeven niet "ipso facto" als "niet geloofwaardig" kon worden beschouwd, maar dat de wederpartij op zijn minst de redenering moest vermelden die tot een dergelijke overweging had geleid.

Overwegende dat de hierboven bekritiseerde motivering de voornaamste redenering van de bestreden beschikking vormt en dat de hierboven aangevoerde grief volstaat om de bestreden beschikking nietig te verklaren.

Overwegende dat verzoeker feiten heeft aangevoerd die verband houden met het feit dat hij in zijn land van herkomst tot een bepaalde sociale groep behoort, waardoor zijn leven ernstig gevaar loopt zonder dat de nationale autoriteiten kunnen ingrijpen om zijn overleving te verzekeren.

Overwegende dat verzoeker niet heeft getracht de tegenstrijdigheid te minimaliseren, maar deze integendeel heeft bevestigd door deze op plausibele wijze uit te leggen, terwijl de wederpartij heeft nagelaten uit te leggen waarom er geen reden was om aan te nemen dat verzoeker geen problemen had gehad in zijn land van herkomst.

Overwegende dat de wederpartij de beslissing niet toereikend heeft gemotiveerd en haar beoordeling van de verklaring van verzoekster betreffende de tegenstrijdigheid tussen de in Duitsland en de in België gegeven uiteenzetting van de feiten niet heeft gemotiveerd.

Vervolgens spreekt de wederpartij zichzelf tegen door de rekening van verzoekster te analyseren, terwijl zij net daarvoor heeft verklaard dat geen geloof meer kon worden gehecht aan de huidige rekening van verzoekster.

Overwegende dat hieruit volgt dat de analyse van de tegenpartij van de rekening-courant niet als objectief kan worden aanvaard, aangezien zij van meet af aan heeft verklaard dat deze rekening geen credit verdient.

Dit is een tegenstrijdigheid in de houding van de wederpartij en een beoordelingsfout die ook de nietigverklaring van de bestreden beslissing meebrengt.

Met betrekking tot de toepassing van artikel 48/4 inzake subsidiaire bescherming moet worden opgemerkt dat de wederpartij volledig is voorbijgegaan aan het door Amnesty International gepubliceerde rapport van 2022 over Nigeria en de wreedheden die daar worden begaan door zowel gewapende groepen als het nationale leger zelf."

3.2. De Raad onderzoekt het verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet).

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoeker al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen. Hij dient daarbij in het kader van de devolutieve werking van het beroep niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

3.3. De bestreden beslissing oordeelt op goede gronden dat er geen geloof kan worden gehecht aan de voorgehouden vervolging van verzoeker daar hij ernstig tegenstrijdige verklaringen aflegde inzake zijn asielmotieven (i) en zijn verklaringen verder niet kunnen overtuigen (ii).

Verzoeker kan hieraan geen afbreuk doen door het herhalen van zijn verklaringen en het bekritisieren van de gevolgtrekking van de bestreden beslissing.

Zo merkt de bestreden beslissing terecht op dat verzoeker ernstig tegenstrijdige verklaringen aflegde doorheen verscheidene asielprocedures:

“Er dient te worden vastgesteld dat de geloofwaardigheid van uw asielrelaas op fundamentele wijze ondermijnd wordt door tegenstrijdigheden die werden vastgesteld tussen uw verklaringen tijdens uw asielprocedure in Duitsland en uw asielrelaas in België (Duitse asieldoosier toegevoegd aan administratief dossier). Zo verklaarde u aanvankelijk in Duitsland dat u Nigeria verliet omwille van familiale problemen. Nadat uw familie omkwam in een auto-ongeluk beschuldigde uw oom – die in het dorp woonde waar u vandaan komt – u van de dood van uw familie. U zou volgens hem uw familie hebben vermoord met magie. In 2005 werd u hierdoor uit uw dorp gezet en vluchtte u naar Benin City. U mocht niet terugkeren naar uw dorp. In 2015 kreeg u hieromtrent een dreigetelefoon. Hij ging na deze telefoon naar de politie. In Duitsland verklaart u dat u omwille van deze reden vreest te worden vermoord. Wanneer er u wordt gevraagd waarom u in Duitsland een volledig ander relaas aflegde repliceert u met: ‘Ik moest eigenlijk dit verhaal vertellen, maar mijn advocaat zei me dat het niet binnen de conventie viel’ (NPO dd. 17.08.2023, p. 17). Dit is echter geen afdoende verklaring voor het feit dat vrijwel alle details in uw relaas in uit Duitsland verschillen met uw asielrelaas in België. Gelet op bovenstaande tegenstrijdigheden, die betrekking hebben op essentiële elementen van uw asielrelaas, kan er geen enkel geloof meer worden gehecht aan de door u aangehaalde problemen in uw land van herkomst.”

Verzoeker herhaalt in zijn verzoekschrift dat hij op aanraden van zijn advocaat afwijkende verklaringen aflegde in Duitsland. Daargelaten dit een weinig plausibele, blote bewering is, benadrukt de Raad dat verzoeker de verplichting heeft om zijn volledige medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming en het aan hem is om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen zodat de asielinstanties kunnen beslissen over dit verzoek. Van verzoeker, die beweert een vrees voor vervolging te hebben in zijn land van herkomst en daarom in Europa om internationale bescherming verzoekt, wordt verwacht dat hij de Duitse en Belgische asielinstanties zo gedetailleerd en correct mogelijk informatie geeft over alle facetten van zijn identiteit, leefwereld en vervolgingsfeiten. De asielinstanties mogen van verzoeker correcte en coherente verklaringen en waar mogelijk ook documenten verwachten over zijn identiteit en nationaliteit, leeftijd, achtergrond, ook die van relevante familieleden, plaats(en) van eerder verblijf en de afgelegde reisroute. Verzoeker is bovendien zelf verantwoordelijk voor de verklaringen die hij zelf aflegt en achteraf ongunstig gebleken adviezen van derden kunnen zijn bedrieglijke verklaringen niet toedekken. Verzoekers verweer in het verzoekschrift biedt dan ook geen afdoende verschoning voor zijn bedrieglijke handelswijze in het kader van zijn verzoek om internationale bescherming en ondermijnt dan ook de geloofwaardigheid van zijn nieuwe verklaringen.

De geloofwaardigheid van verzoeker wordt wederom tenietgedaan door de terechte vaststelling dat diens verklaringen bijzonder vaag zijn:

“Voorts dient te worden opgemerkt dat uw verklaringen dermate vaag zijn dat aan uw asielmotieven geen enkel geloof meer kan worden gehecht. U verklaart dat op 1 januari 2014 uw neef O. u vertelde dat hij lid was van de Aye confraternity. Uw neef zei u ook dat u zelf lid moest worden omdat u in het huis van zijn vader woonde. Indien u weigerde ging hij u vermoorden. Nadat uw neef deze bedreiging maakte stapte u naar uw oom. U vertelde uw oom wat er was gebeurd. Hij reageerde hierop door de uitspraken van uw neef te bevestigen. Ook uw oom zei u dat u lid moest worden anders kon u niet in zijn huis wonen. Hij voegde hieraan toe dat hij u zou vermoorden indien u nee zei (NPO dd. 17.08.2023, p. 12). Uw oom en zijn zoon bedreigden u voor een tweede maal op 10 juli 2014. Uw neef kwam naar u met een vriend en zei u opnieuw dat u lid moest worden van de Aye confraternity omdat u onder zijn vaders dak woonde. U stapte hierna opnieuw naar uw oom en vertelde wat er was gebeurd. Uw oom bedreigde u op dezelfde manier als uw neef (NPO dd. 17.08.2023, p. 14). Uw neef en oom bedreigden u voor een derde keer in december van 2014. Volgens uw verklaringen gebeurde er juist hetzelfde als op 1 januari en 10 juli (NPO dd. 17.08.2023, p. 14). Ondanks de wederkerende bedreigingen bleef u in het huis van uw oom wonen en ging u op een normale manier met uw neef en oom om. U sprak hen op regelmatige basis en deed uw gewone werk in huis. Uw neef

en oom gaven u geen termijn om een definitief antwoord door te geven omtrent het lidmaatschap bij Aye alvorens zij effectief zouden overgaan met u te vermoorden. U verbleef dan ook nog tot en met oktober 2015 vooraleer u het huis verliet en het land ontvluchtte (NPO dd. 17.08.2023 p. 12-13). Uw verklaringen lijken weinig plausibel. Uw familie bedreigt u met de dood maar u blijft nog anderhalf jaar in hetzelfde huis wonen. Hierbij kan nog worden toegevoegd dat u enerzijds blijft verklaren dat uw oom en neef u blijven dwingen om lid te worden van de Aye confraternity 'omdat u in het huis van uw oom woont'. U zou uw problemen simpelweg kunnen oplossen door te verhuizen. Anderzijds verklaart u dat uw neef en oom u zouden vermoorden indien u niet zou toetreden tot de sekte. Wanneer er wordt gevraagd waarom uw oom zei dat u het huis moest verlaten aangezien hij u toch sowieso zou vermoorden repliceert u met: 'Omdat ik lid moest worden'. Vervolgens wordt er nogmaals gevraagd waarom u het huis uit moest aangezien ze u toch zouden vermoorden. U repliceert met: 'Hij zei het uit kwaadheid. Zelfs als ik het huis zou verlaten zouden ze me misschien vermoorden. Als ik geen lid zou worden zou ik iemand het geheim vertellen misschien.' Uw verklaringen omtrent de bedreigingen en het feit dat u nog anderhalf jaar in hetzelfde huis bleef wonen als de bedreigers zijn uiterst vaag en weinig plausibel. Er kan dan ook geen geloof worden gehecht aan uw voorgehouden vrees om vermoord te worden omwille van de weigering toe te treden tot de Aye confraternity."

Verzoeker biedt in zijn verzoekschrift geen enkele vorm van inhoudelijk verweer tegenover de argumentatie van de bestreden beslissing hieromtrent. Bijgevolg blijft de motivering op dit punt onverminderd gehandhaafd.

De motivering van de bestreden beslissing is pertinent, correct en vindt steun in het administratief dossier en wordt, bij gebrek aan een dienstig verweer, integraal bijgetreden door de Raad.

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

3.4. In zoverre verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op zijn asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen. Hij toont niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 48/4, § 2, a), en b), van de Vreemdelingenwet.

Wat de subsidiaire beschermingsstatus betreft in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet verwijst de Raad integraal naar de vaststellingen van de bestreden beslissing:

"Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie EASO Nigeria Security Situation van juni 2021 <https://euaa.europa.eu/publications/coi-report-nigeria-security-situation-v11-june-2021> en de EASO Country Guidance Note: Nigeria van oktober 2021 <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidancenigeria-october-2021>) blijkt dat op het Nigeriaanse grondgebied op verschillende plekken en in verschillende staten conflicten plaatvinden van diverse aard en waarin diverse actoren een rol spelen : Islamitische groeperingen, waaronder Boko Haram en splintergroeperingen zoals Jama'at Ahl as-Sunnah lid-Da'wah wa'l-Jihad (JAS), Ansura, Islamic State West Africa Province (ISWAP) en Bakura die actief zijn in het noordoosten; conflicten in het noordwesten waarbij groepen herders, burgerwachten, criminele bendes, alsook Islamitische groeperingen betrokken zijn; etnisch geweld tussen de gemeenschappen van nomadische veehouders en landbouwers in het noordwesten en vanuit de Middle Belt naar het zuiden; militante acties in de Nigerdelta; en separatistische Biafra-agitatie in het zuidoosten. Het onderscheid tussen criminele gewapende groepen, bendes, bandieten, gemeenschapsmilities, herders en boeren en burgerwachten is niet altijd duidelijk. De grenzen tussen deze groepen vervagen steeds meer. Uit deze informatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van deze conflicten in Nigeria regionaal erg verschillend is.

De gehanteerde informatie stelt dat er in Nigeria geen deelstaten zijn waar de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken deelstaat louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

In een aantal deelstaten zoals Borno, Adamawa, Yobe, Kaduna, Katsina, Zamfara en Benue, vindt willekeurig geweld plaats, al dan niet op grote schaal, maar de "loutere aanwezigheid" in deze deelstaten is ontoereikend om een reëel risico te lopen slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

De overige 29 deelstaten en het federale hoofdstedelijke gebied Abuja zijn regio's waar er zich weliswaar veiligheidsincidenten van diverse aard kunnen voordoen en waarin diverse actoren kunnen betrokken zijn maar waar in het algemeen geen reëel risico bestaat dat een burger wordt getroffen in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de deelstaat Edo actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in de deelstaat Edo aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.”

Verzoeker doet geen afbreuk aan de voorgaande analyse van de veiligheidssituatie.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Nigeria een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a), b) of c), van de Vreemdelingenwet.

3.5. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig juni tweeduizend vierentwintig door:

S. VAN CAMP, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP